

eduard

LIMITED
EDITION

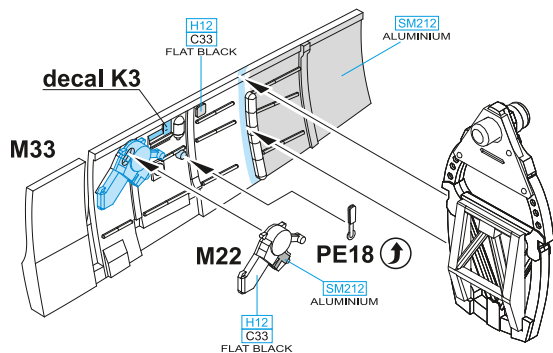
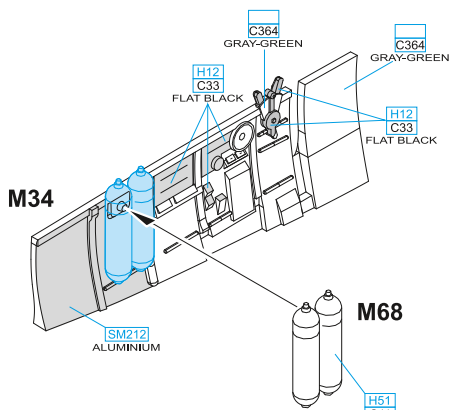
Spitfire Story:
The Sweepers

STAVEBNÍ NÁVOD

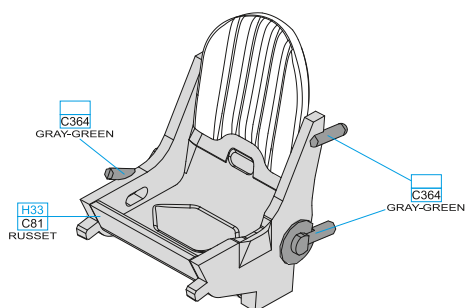
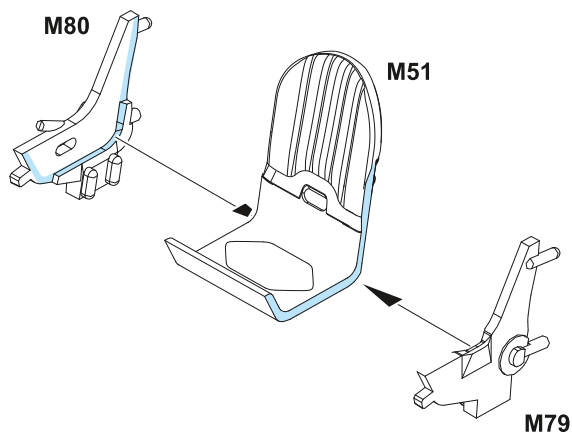
1/72

2154-NAV 1

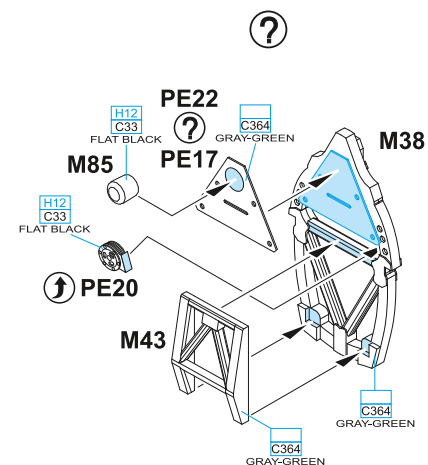
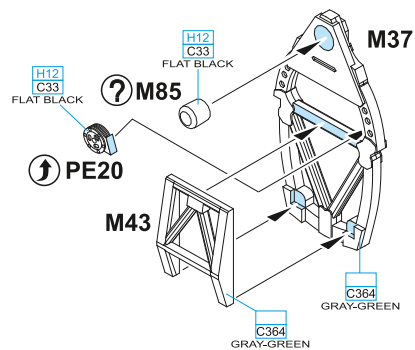

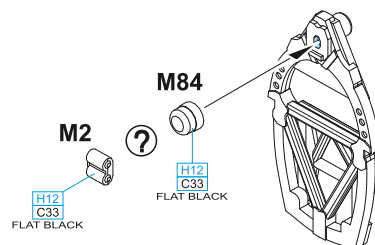
A

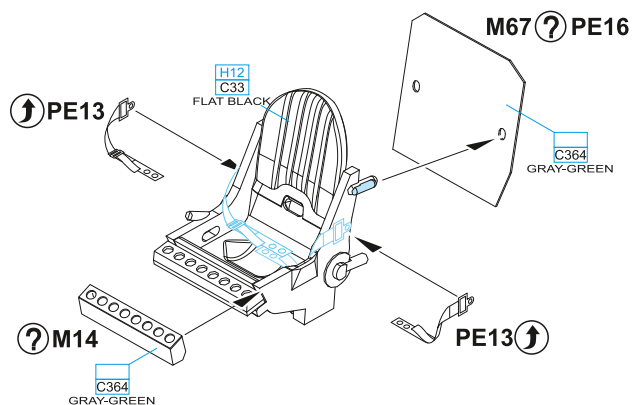
M85 - MARKINGS A,B,C,D,F,G ONLY

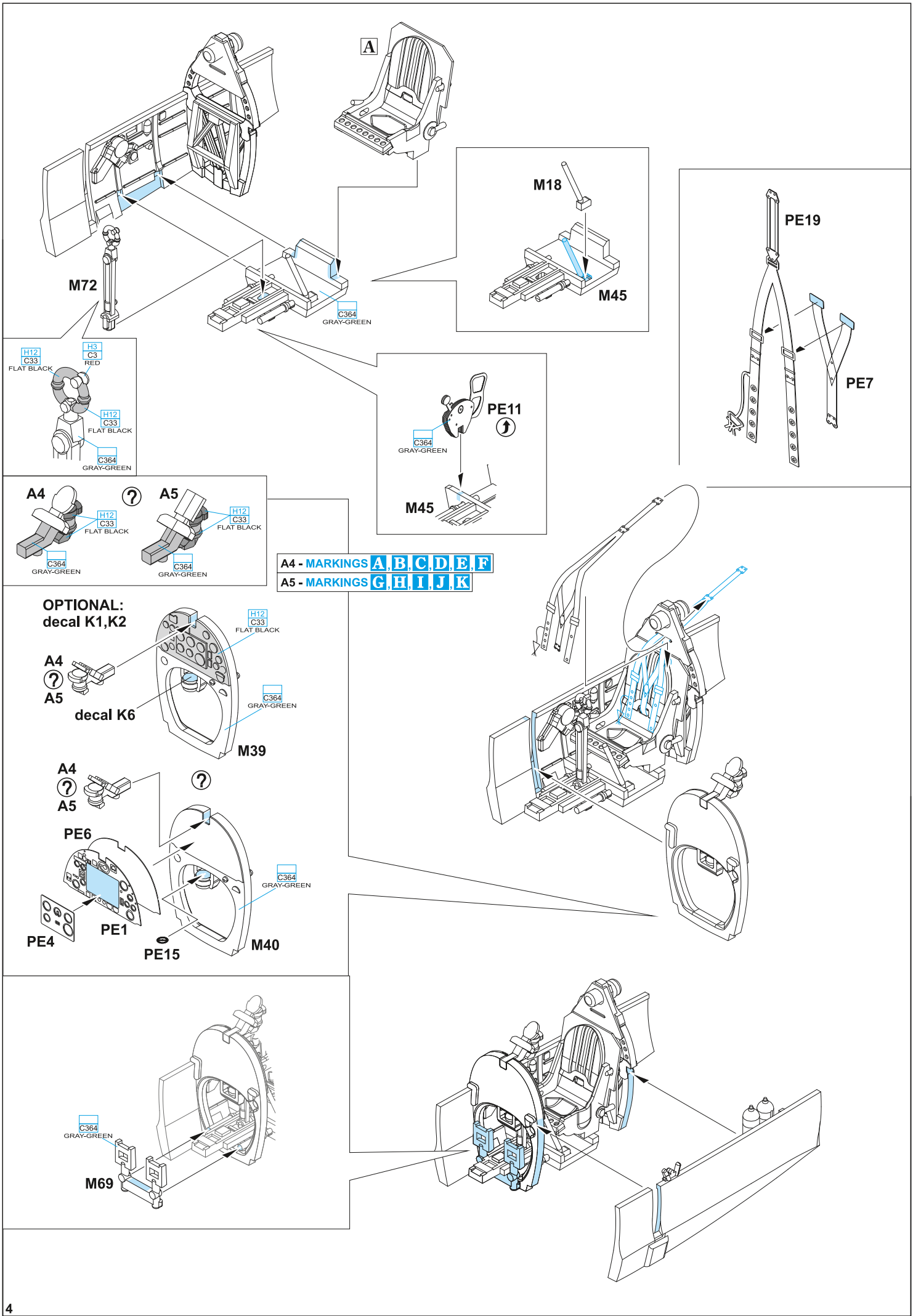

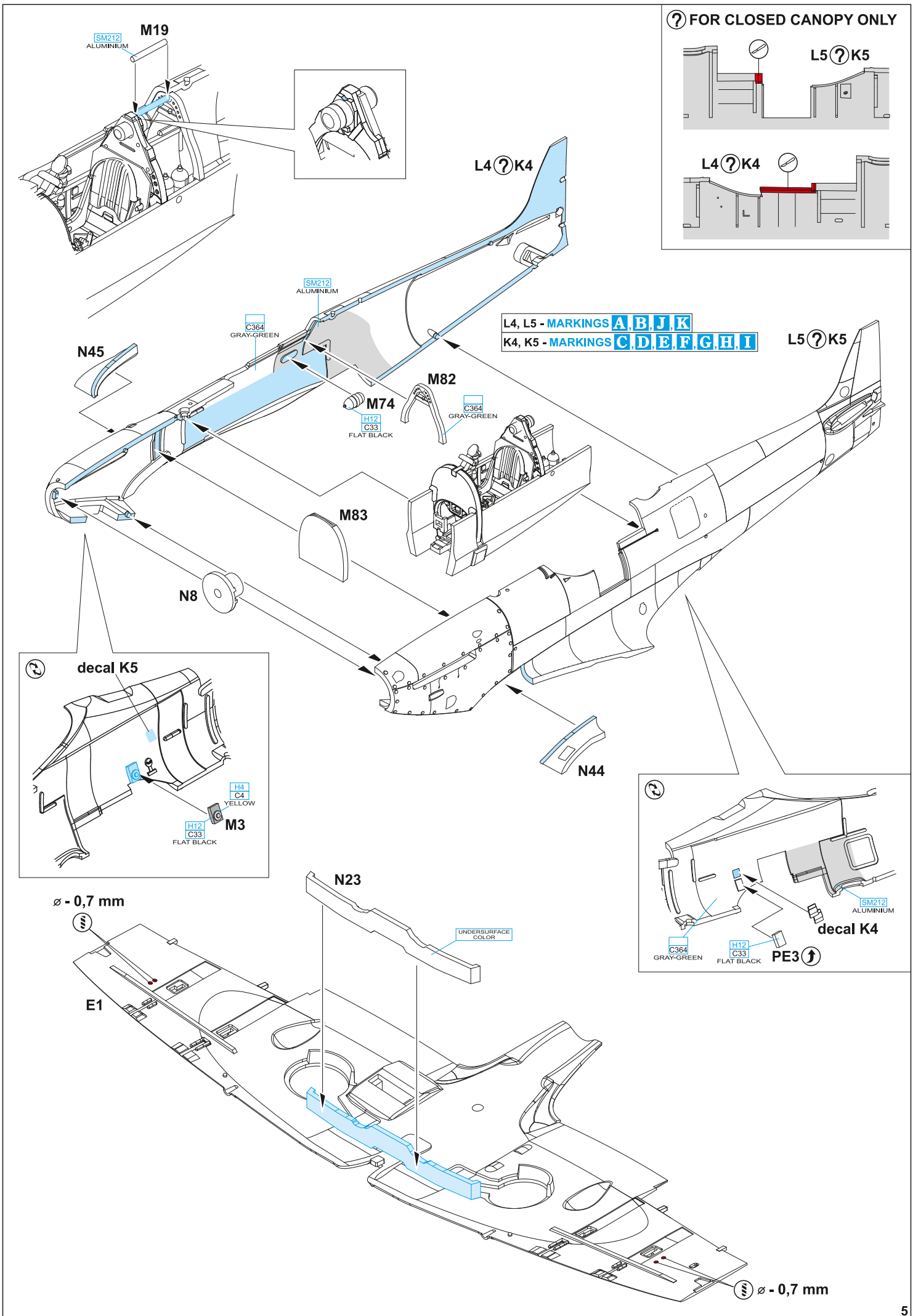
PE17, M85 - MARKINGS A,B,C,D,F,G
PE22 - MARKINGS E,H,I,J,K

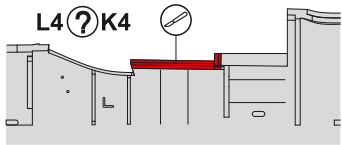
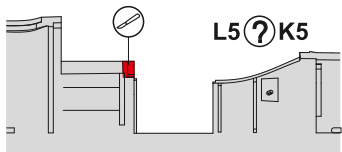
M84 - MARKINGS A,B,F
M2 - MARKINGS C,D,E,G,H,I,J,K

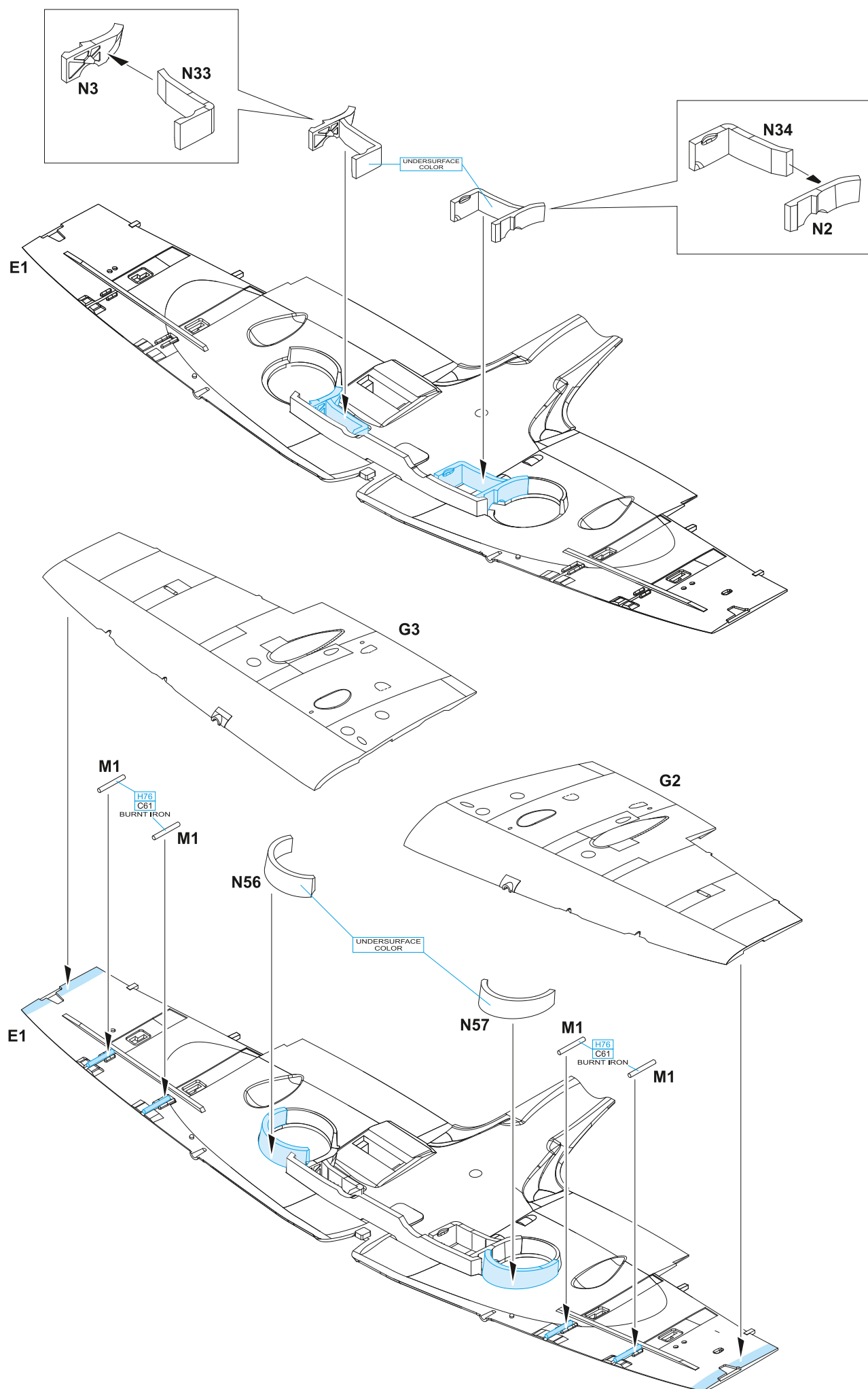

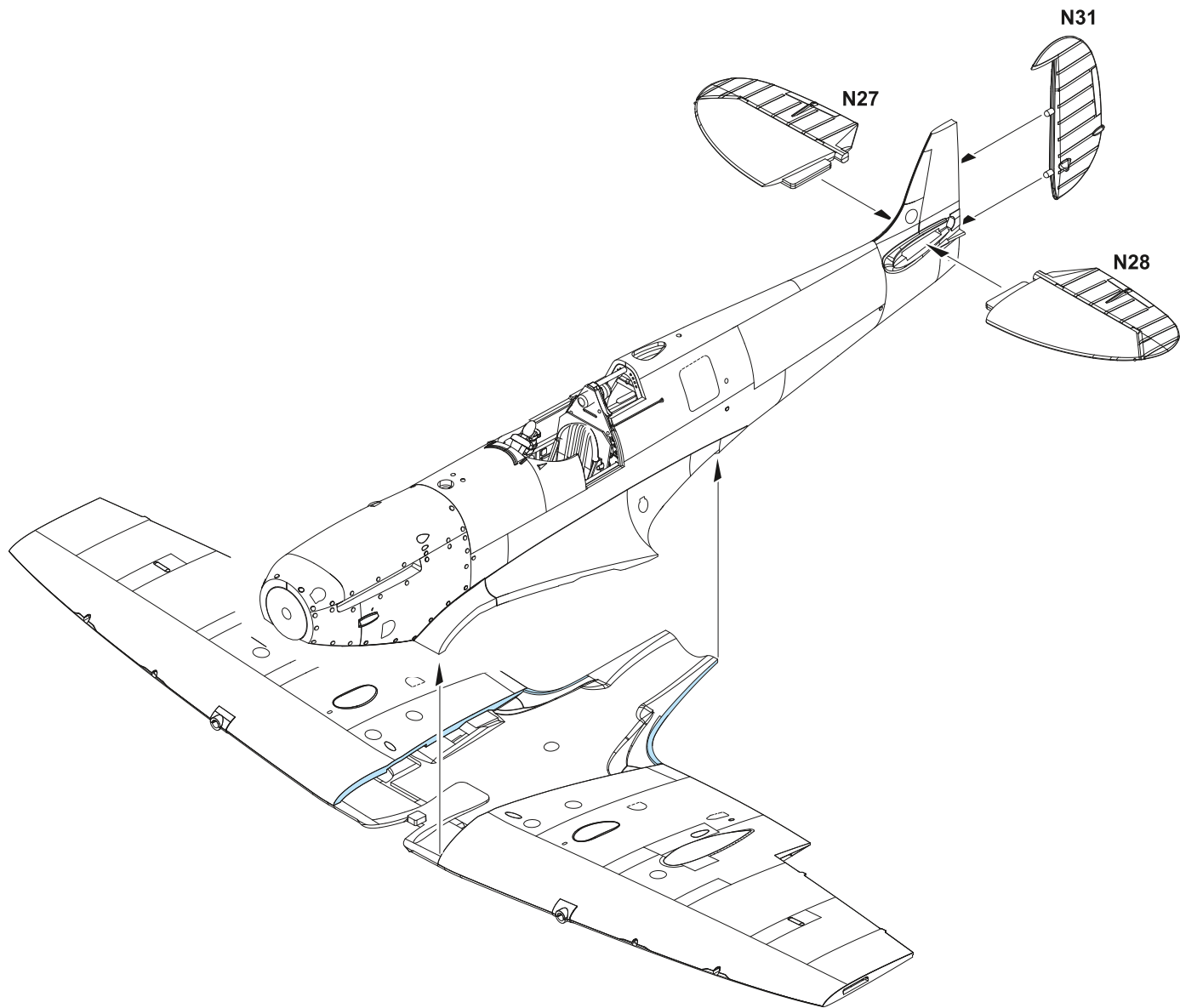

? FOR CLOSED CANOPY ONLY

N29

H94
C138
CLEAR GREEN

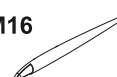
?

M17 ? A20 ★

A20 ? M17 - MARKINGS **I, J** ONLY

A17 ? M16 - MARKINGS **I, J** ONLY

★A17 ? M16

?

H90
C47
CLEAR RED

Diagram illustrating the assembly of the PE14 marking tool. The components shown are PE14 (a small ring), M56 (a small rectangular component), and M29 (a larger rectangular component). Arrows indicate the assembly sequence: PE14 is inserted into M56, which is then inserted into M29.

PE14 - MARKING C ONLY

C

N14, N15 - MARKINGS	A, B, I
N13, N16 - MARKINGS	C, D, E, F, G, H, J, K

N15
N16

UNDERSURFACE COLOR

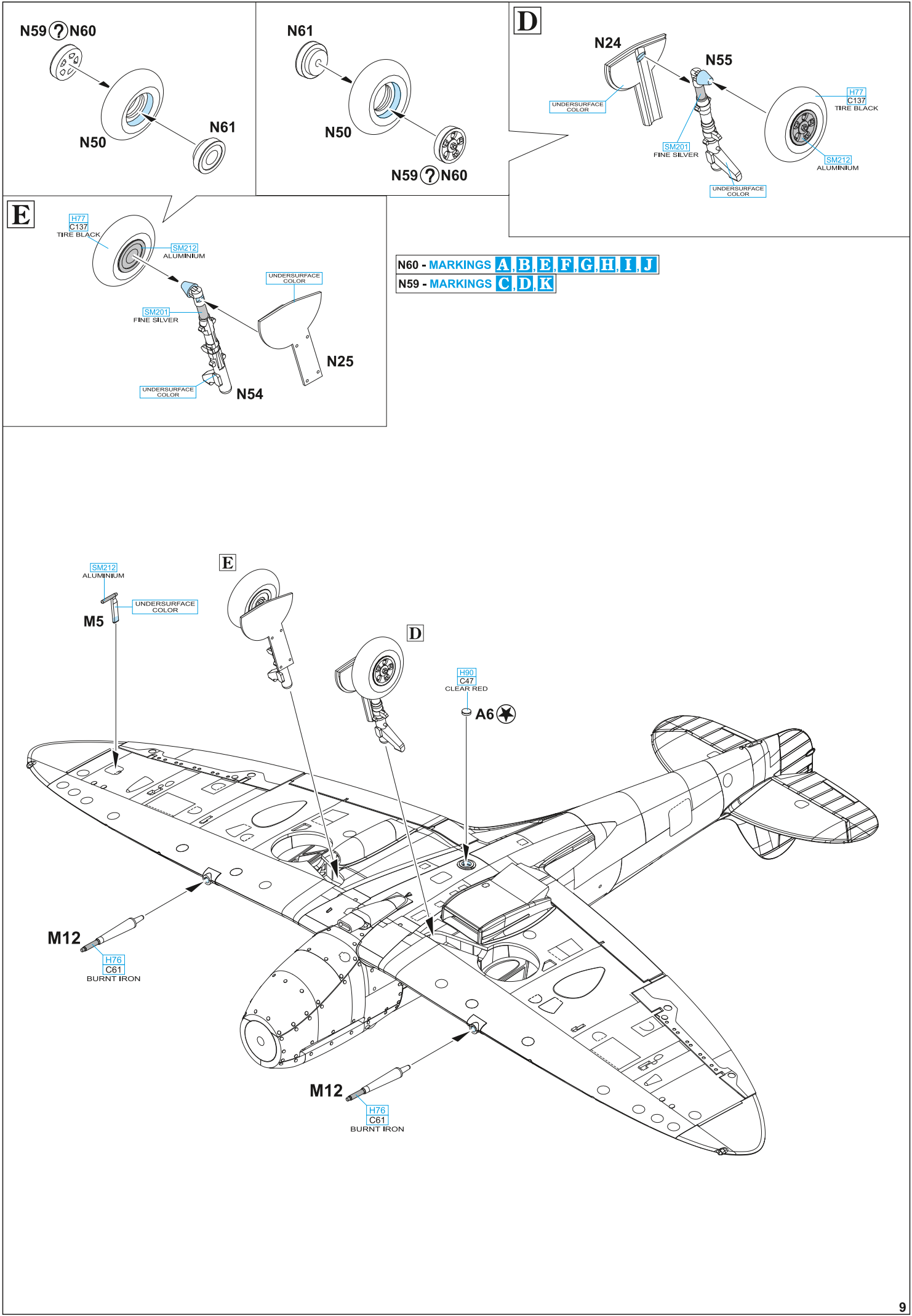
N14
N13

OPEN

UNDERSURFACE
COLOR

N58

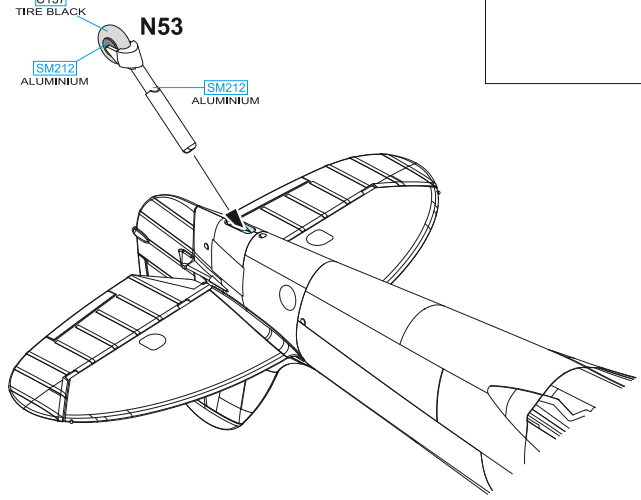

F

A16 - MARKINGS **A, B, J, K**
A3 - MARKINGS **C, D, E, F, G, H, I**

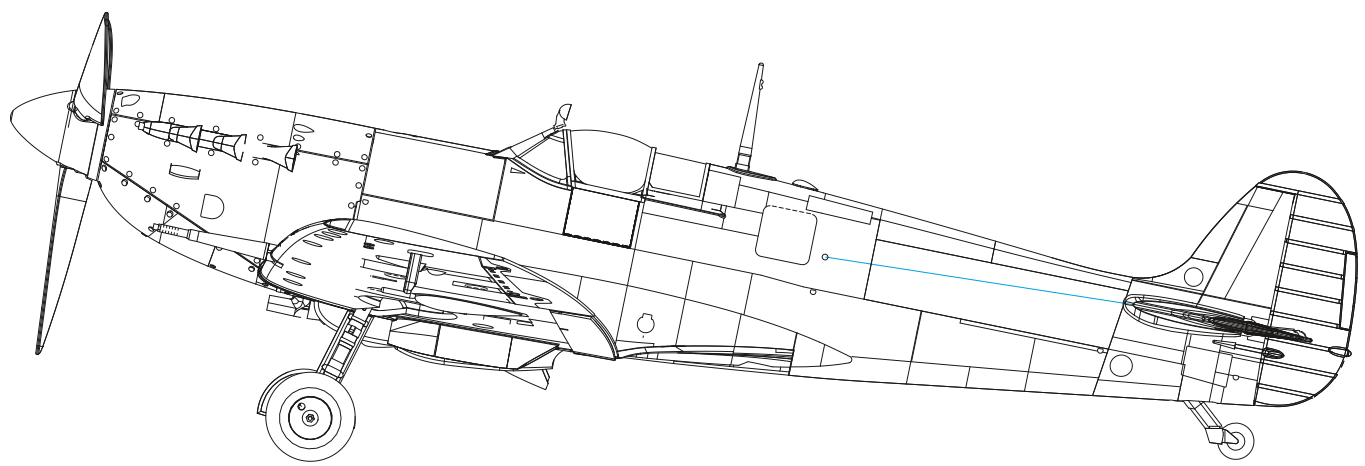
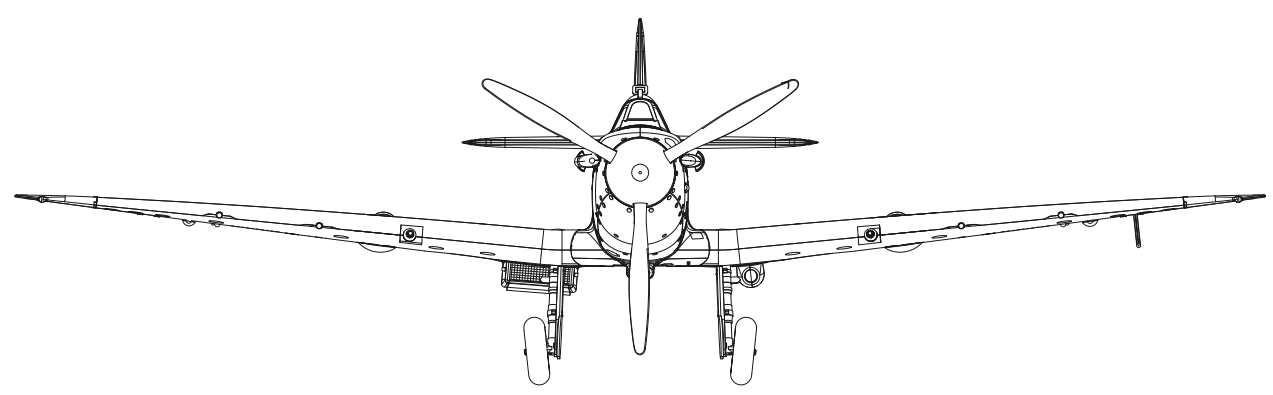
PE21, PE23 - MARKING **G** **ONLY**

H77
C137
 TIRE BLACK
SM212
 ALUMINIUM
SM212
 ALUMINIUM

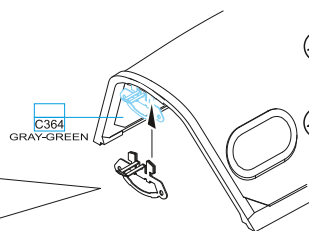
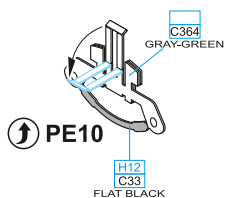

G

N6, N7, N12 - MARKINGS **A, B, J, K**
N43, N48, N49 - MARKINGS **C, D, E, F, G, H, I**

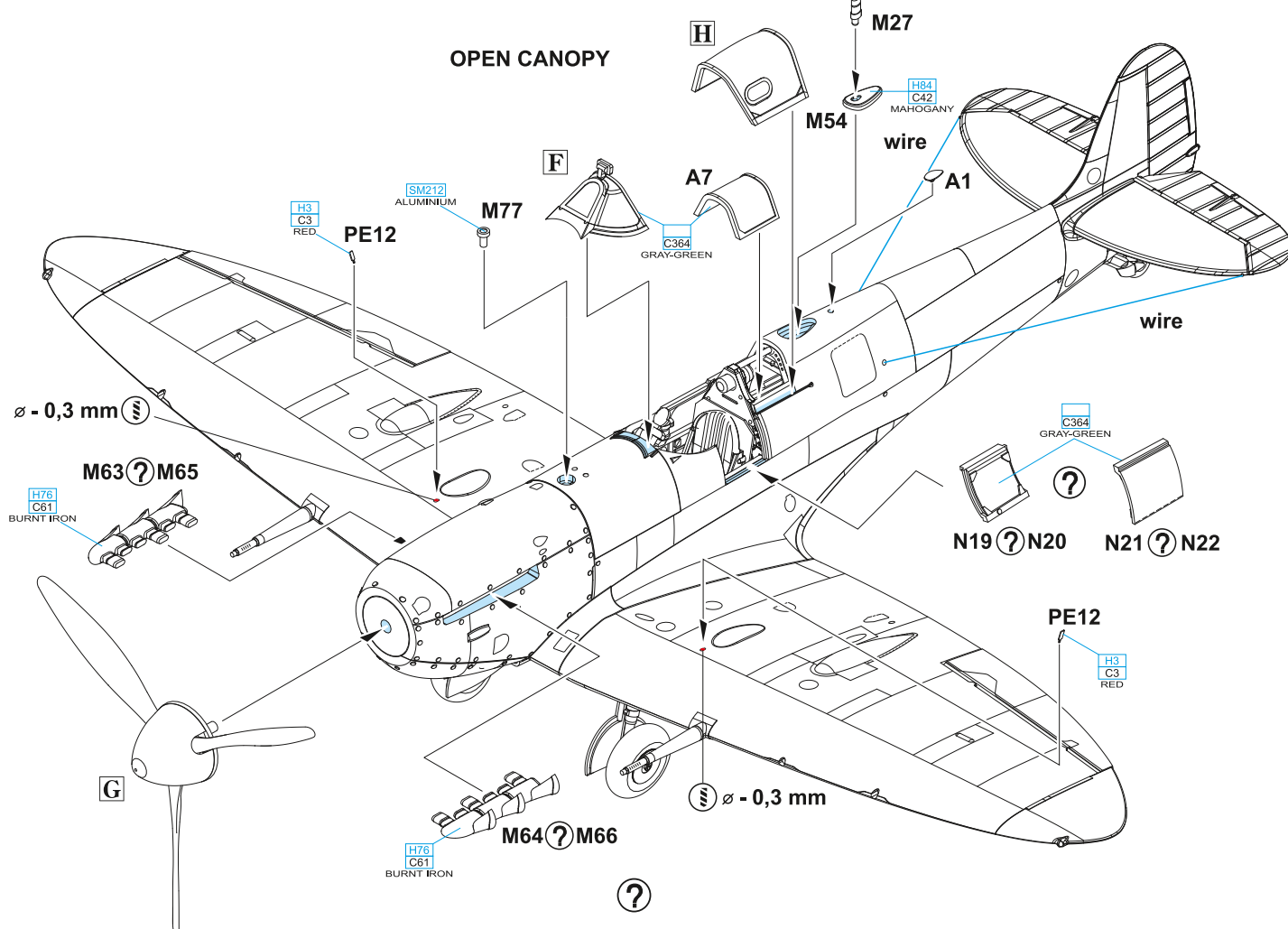
A13, A14, A15 - CLOSED CANOPY
A9, A10, A19 - OPEN CANOPY

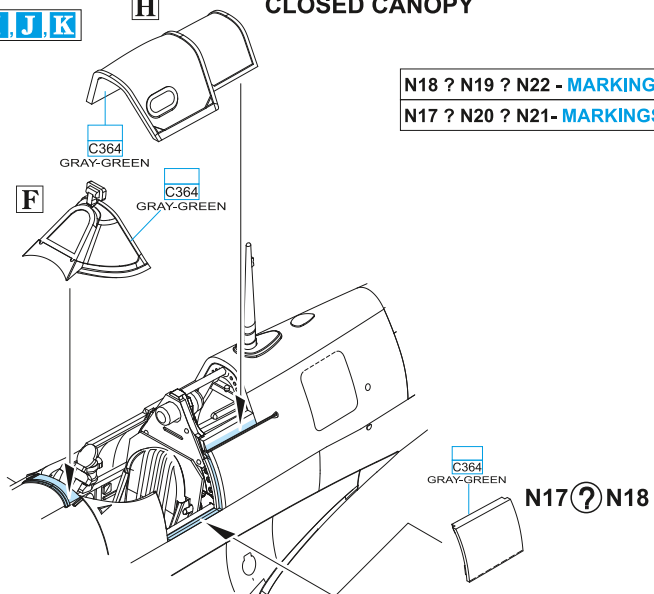
★A14 ? A19★

A14 ? A19 - MARKINGS J, K

H

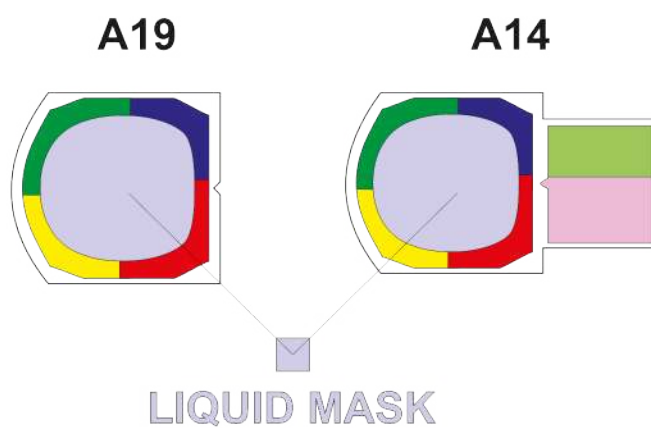
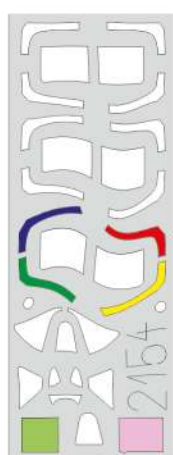
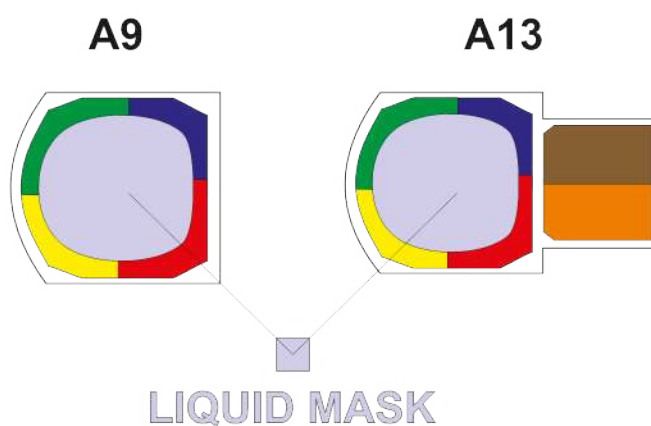
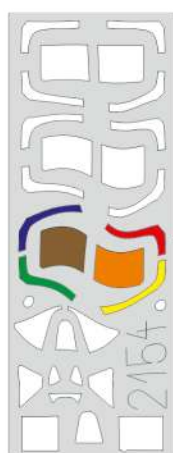
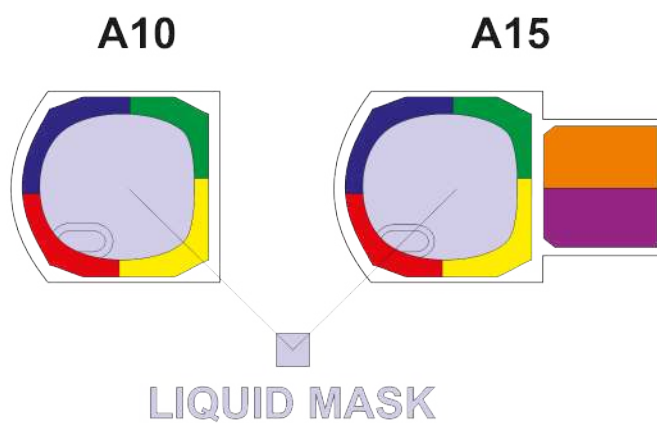
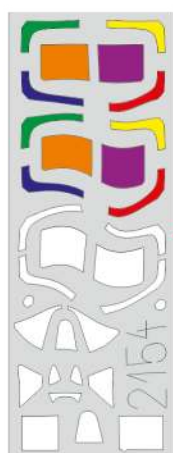
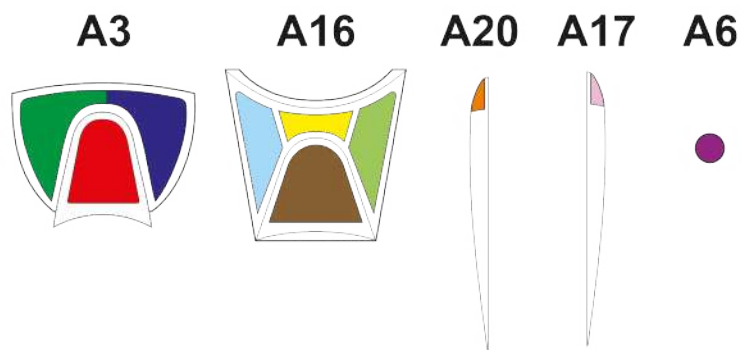
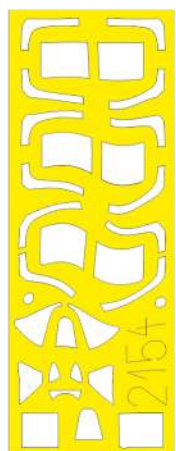
M65, M66 - MARKING **B**

H

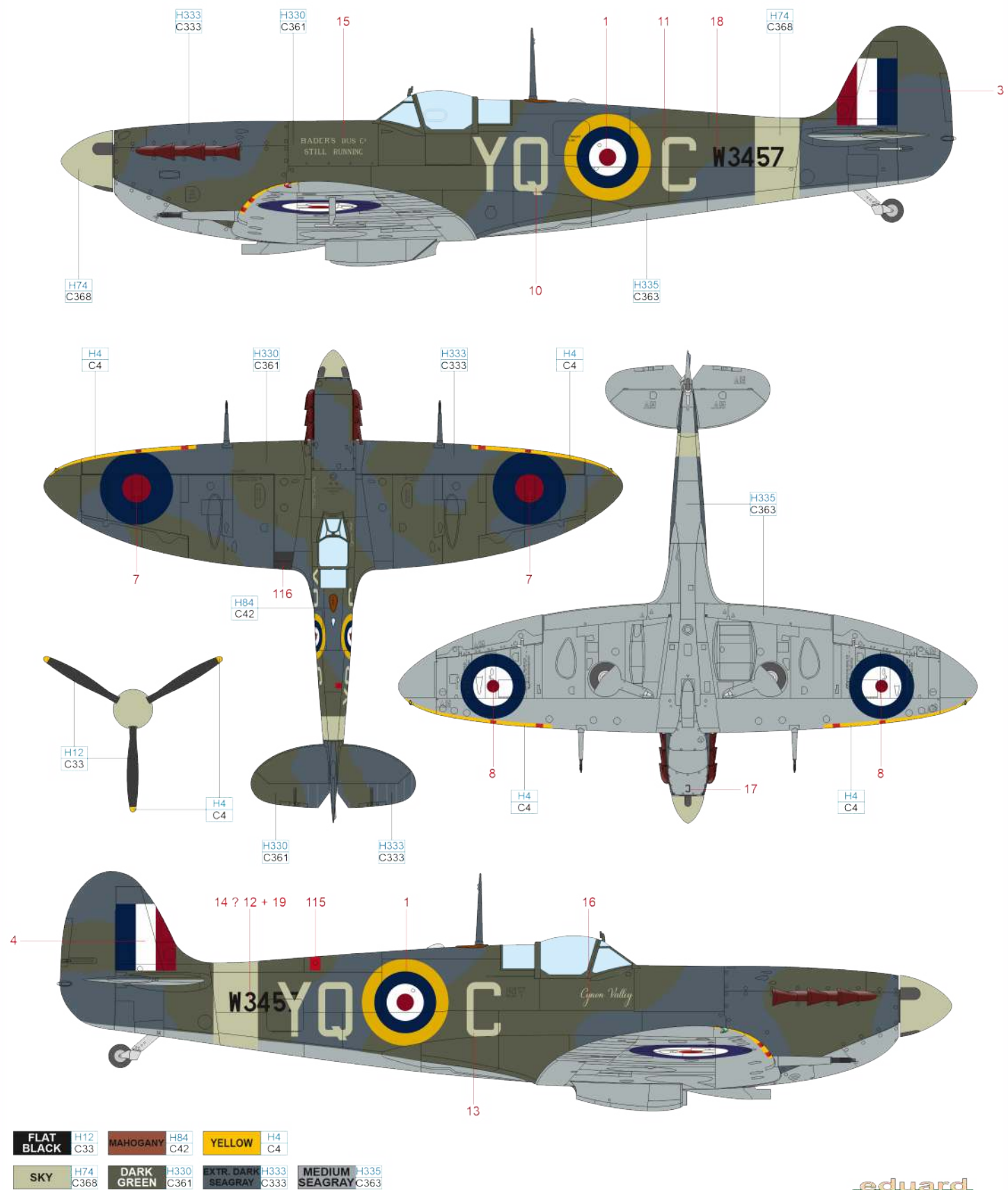
N17 ? N20 ? N21- MARKINGS **C, D, E, G**

2154

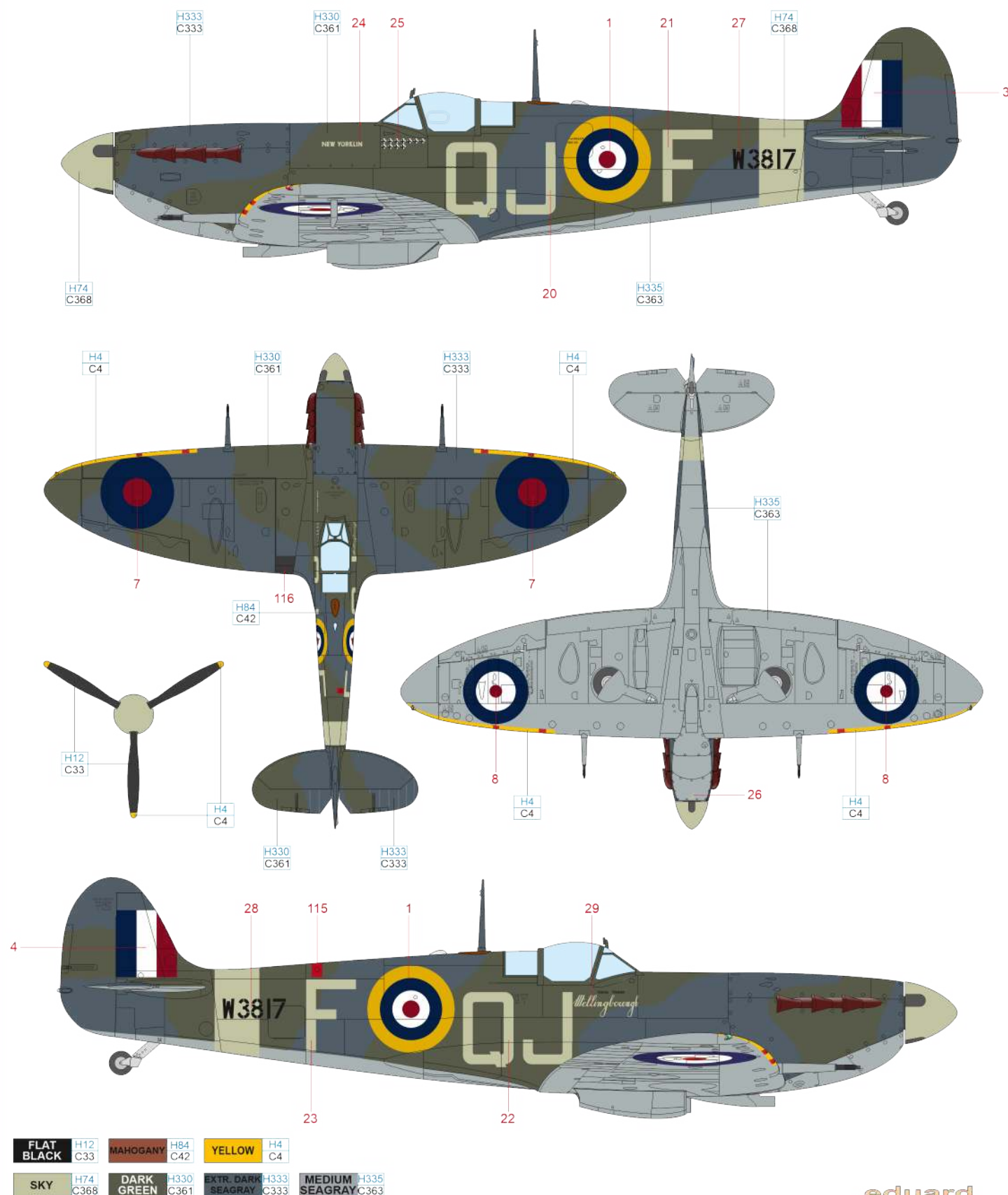
A

„Johnnie“ Johnson byl nejúspěšnějším stíhacím esem Commonwealthu s 41 potvrzenými sestřely. Po výcviku v srpnu 1940 byl na krátkou dobu přidělen k No. 19 Squadron a počátkem září převelen k No. 616 Squadron. Na jaře 1941 si jej velitel Tangmere Wingu Douglas Bader vybral jako svého wingmana do své čtyřčlenné formace. Poté, co byl Bader 9. srpna 1941 sestřelen a zajat, nechal Johnson na svůj Spitfire W3457 napsat na levou stranu krytu nádrže nápis BADER'S BUS CO. STILL RUNNING (Baderův autobus stále jezdí). Na pravém boku trupu nesl W3457 prezentační nápis CYNON VALLEY odkazující na městské oblasti Aberdare a Mountain Ash Glamorgan, které sbírkou finančních prostředků tento Spitfire zaplatily. Dochované fotografie potvrzují aplikování nové kamufláže Fighter Command platné od 15. srpna 1941 v odstínech Dark Green, Mixed Grey, Medium Sea Grey.

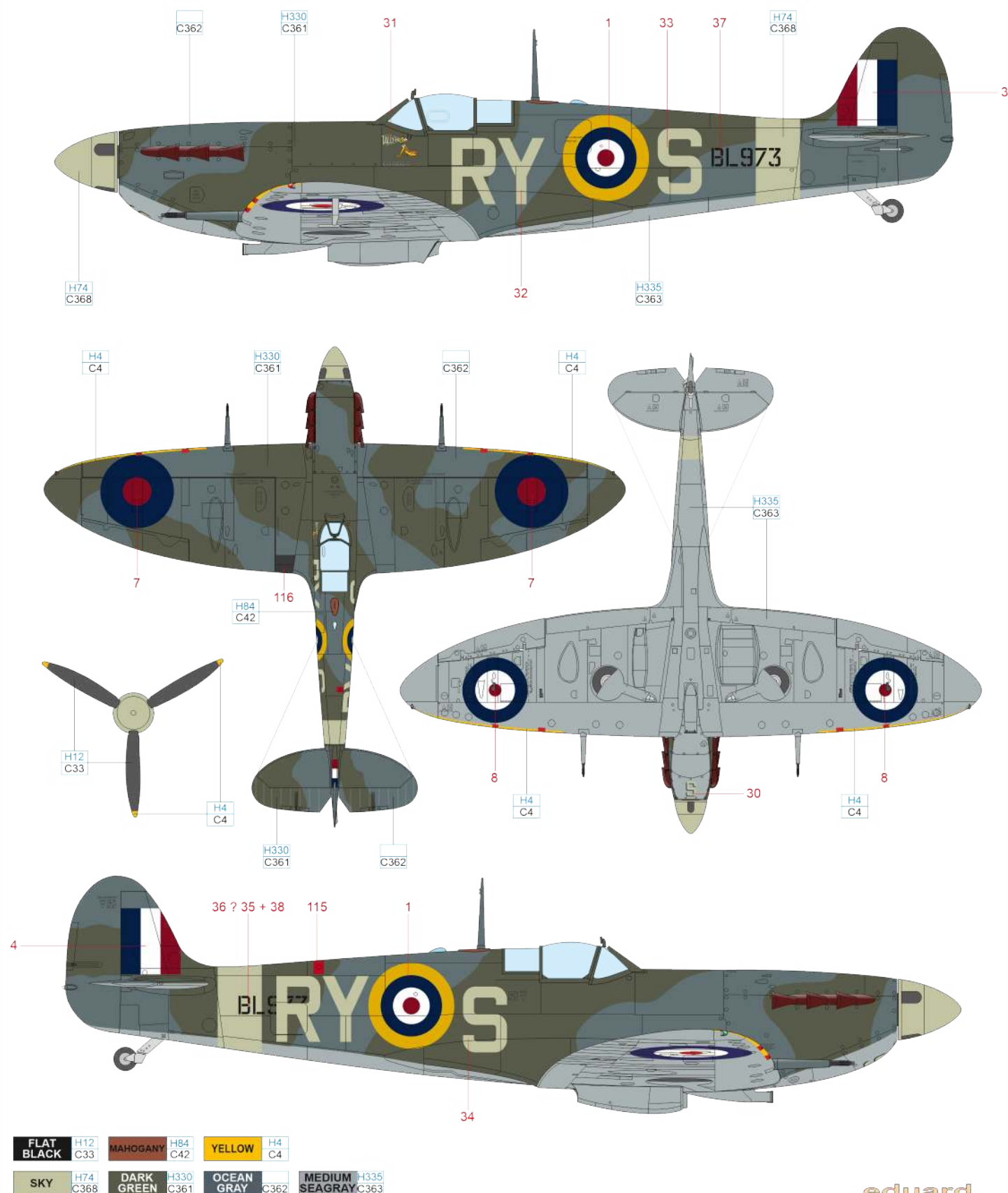
B W3817, S/Ldr Richard M. Milne, No. 92 Squadron, RAF Gravessend, Velká Británie, srpen-prosinec 1941

Předválečný pilot „Dickie“ Milne se stal esem v řadách No. 151 Squadron během Bitvy o Británie. V polovině roku 1941 byl Milne přeřazen k No. 92 Squadron v Biggin Hillu, nejprve jako velitel A Flightu, od září pak velitel celé peruti. Dne 19. ledna 1942 převzal velení No. 222 Squadron v North Weald a vedl ji až do května, kdy ukončil operační túru. Počátkem ledna 1943 byl jmenován velitelem elitního křídla v Biggin Hill. Dne 14. března 1943 po sestřelu Fw 190 byl Dickie po souboji nad Berck-Sur-Mer sestřelen Fw 190A-4 od II./JG 26 a zajat. Po osvobození v květnu 1945, byl v roce 1946 propuštěn z RAF v hodnosti Wing Commander. Za svou válečnou kariéru sestřelil celkem 15 nepřátelských letadel, jedno pravděpodobně a 11 poškodil. Spitfire W3817 se kterým Milne létal jako velitel No. 92 Squadron, byl prezentačním letounem Wellinborough získaný z finančních prostředků prostřednictvím Northamptonshire Evening Telegraph. Nesl již novou kamufláž Fighter Command v odstínech Dark Green, Ocean Grey (Mixed Grey), Medium Sea Grey. Na levé straně krytu nádrže nesl nápis New Yorklin a pod kokpitem 11 černobílých křížů jako symbolů sestřelů.

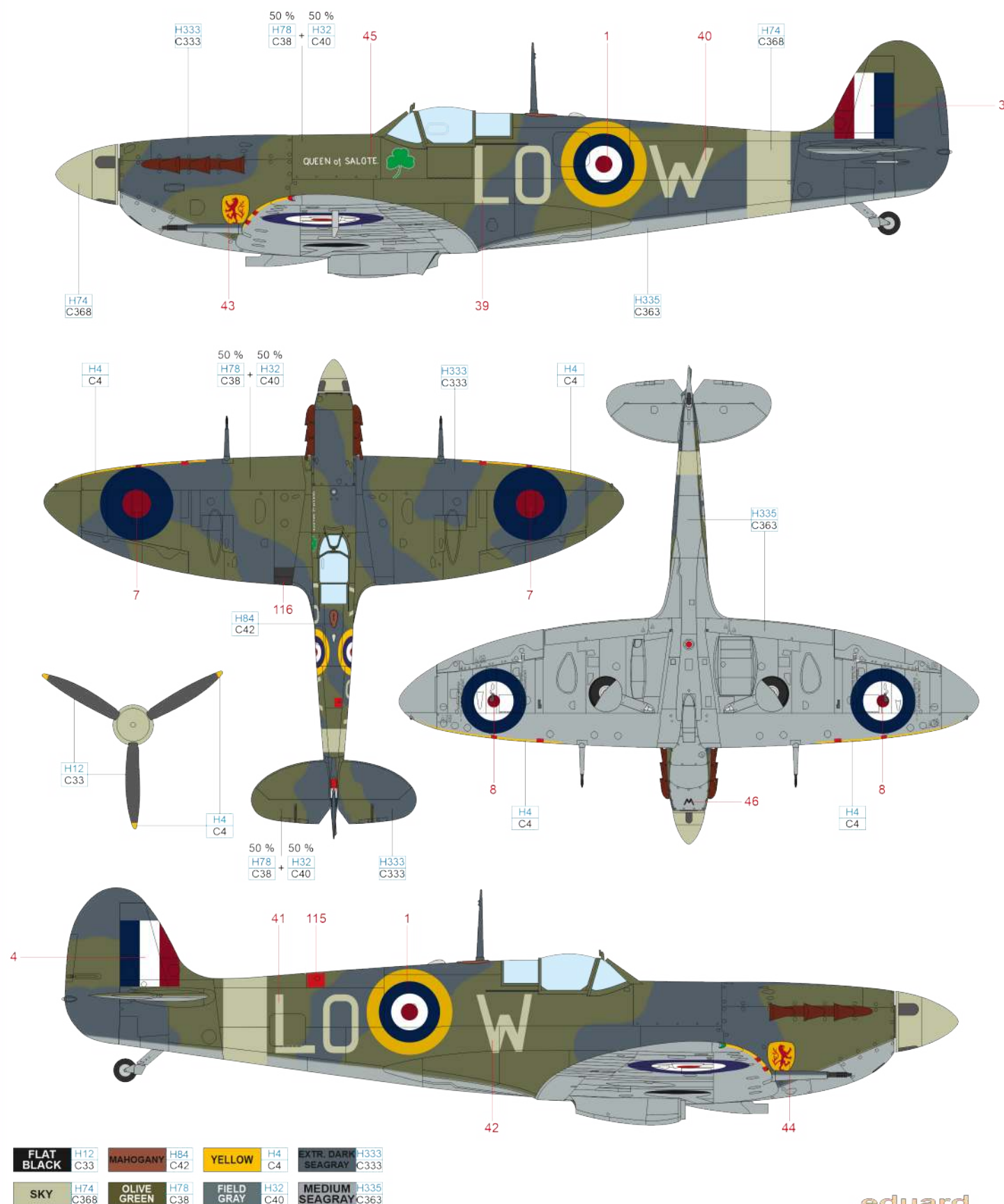
C BL973, F/Lt Stanislav Fejfar, No. 313 (Czechoslovak) Squadron, RAF Hornchurch, Velká Británie, březen-květen 1942

Předválečný příslušník československého vojenského letectva Stanislav Fejfar působil v době Mnichovské krize jako velitel 45. stíhací letky na Slovensku. Své první tři sestřely za 2. světové války získal v době Bitvy o Francii jako příslušník Armée de l'Air v kabině MS.406 v řadách GC I/6. Do Velké Británie připlul 12. července 1940 na palubě lodi Neuralia, 9. září zahájil v hodnosti Pilot Officer operační činnost u No. 310 (Czechoslovak) Squadron RAF prvním ze svých tří sestřelů v Bitvě o Británii. Dne 21. července 1941 nastoupil v hodnosti F/Lt jako velitel B Flightu u No. 313 (Czechoslovak) Squadron a 17. května 1942 padl v kokpitu Spitfiru Mk.Vb BL973 během operace Ramrod 33. Sestřelil jej Hptm. Josef Priller mezi Guinesem a Audebertem na severu Francie. O několik dní dříve sestřelil Priller také autora kresby psa Pluta na Fejfarově Spitfiru, Sgt. Karla Pavlíka.

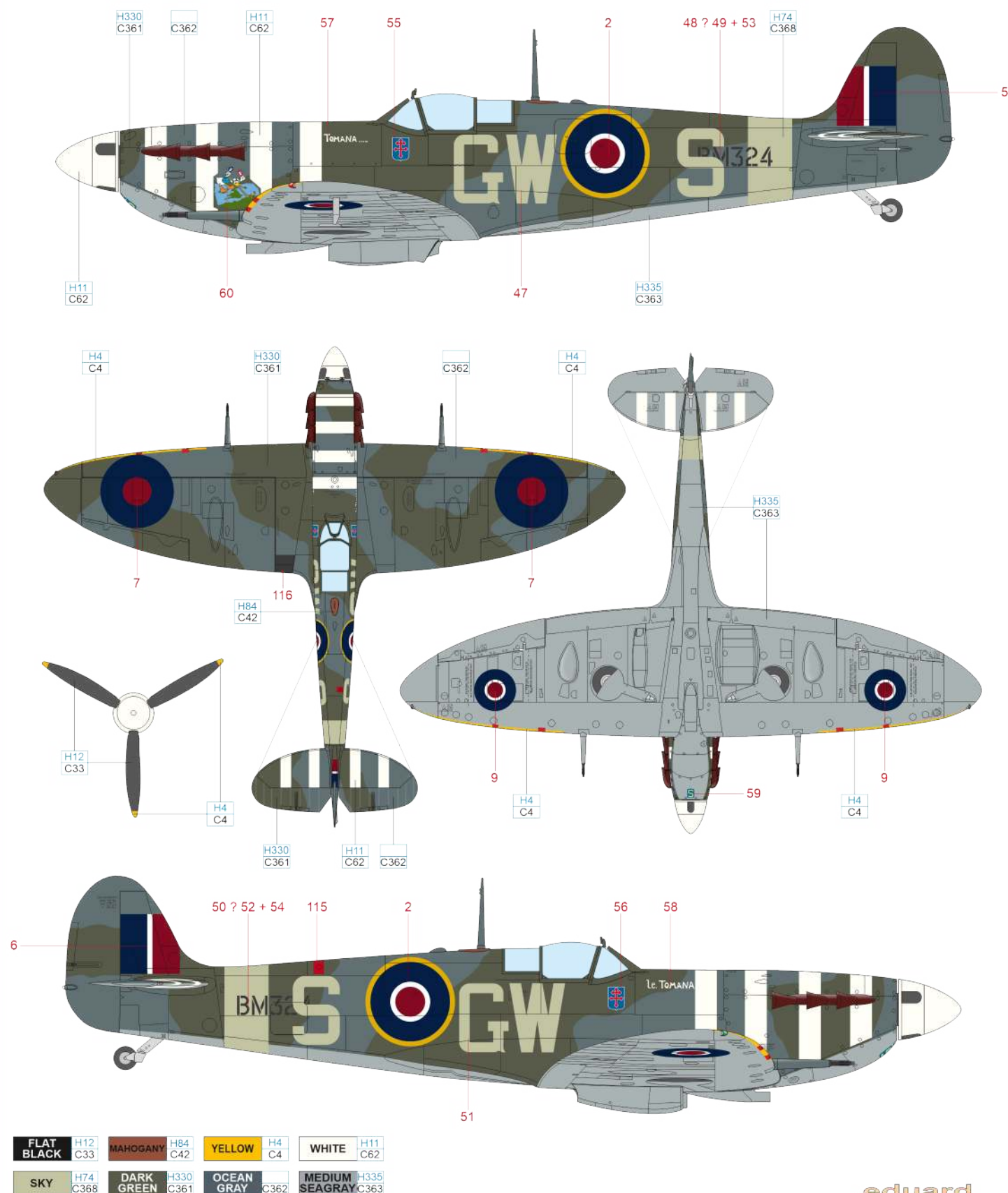
D BM124, S/Ldr Brendan E. F. Finucane, No. 602 Squadron, RAF Kenley, Velká Británie, duben 1942

Spitfire s/n BM124 byl prezentační letoun darovaný Británii královnou Salote z Tongy a přidělený speciálně S/Ldr Brendonu Finucaneovi. Byl dodán 14. března 1942 a Finucane s ním nepřetržitě létal až do 18. června 1942, kdy při přistání v Redhillu narazil koncem křídla do země a letoun těžce poškodil. V jeho kokpitu získal své poslední úspěchy, tedy dva samostatné sestřely, dva sdílené, čtyři pravděpodobné a čtyři poškození. Po rozsáhlé opravě byl letoun vrácen jednotce, Finucane jej už ale nepoužíval. Spitfire BM124 byl nesl na horních plochách kamufláž námořními odstíny Dark Slate Grey / Extra Dark Sea Grey, spodní plochy zůstaly v odstínu Medium Sea Grey. Náběžná hrana měla vlnkový přechod mezi horní a spodní kamufláží. Pod čelním štítkem měl Finucane nakreslen osobní emblém Shamrock a letoun nesl trupové písmeno W. Pro propagandistické účely byl v květnu 1942 na kryt nádrže namalován nápis QUEEN of SALOTE. Jak se později ukázalo, nápis nebyl napsán správně a ministerstvo letectví zadalo pozměňovací návrh požadující úpravu pořízených fotografií z QUEEN of SALOTE na QUEEN SALOTE. Předložka „of“ tak byla z negativů hrubě seškrábána. S respektem k původu a tradicím No. 602 Squadron nechal Finucane umístit na kryty motorů u Spitfirů No. 602 Squadron znak perutě – vztyčeného červeného skotského lva ve žlutém erbu. Za svou válečnou kariéru dosáhl Finucane 32 sestřelů a stal se tak třetím nejúspěšnějším pilotem Spitfirů během 2. světové války.

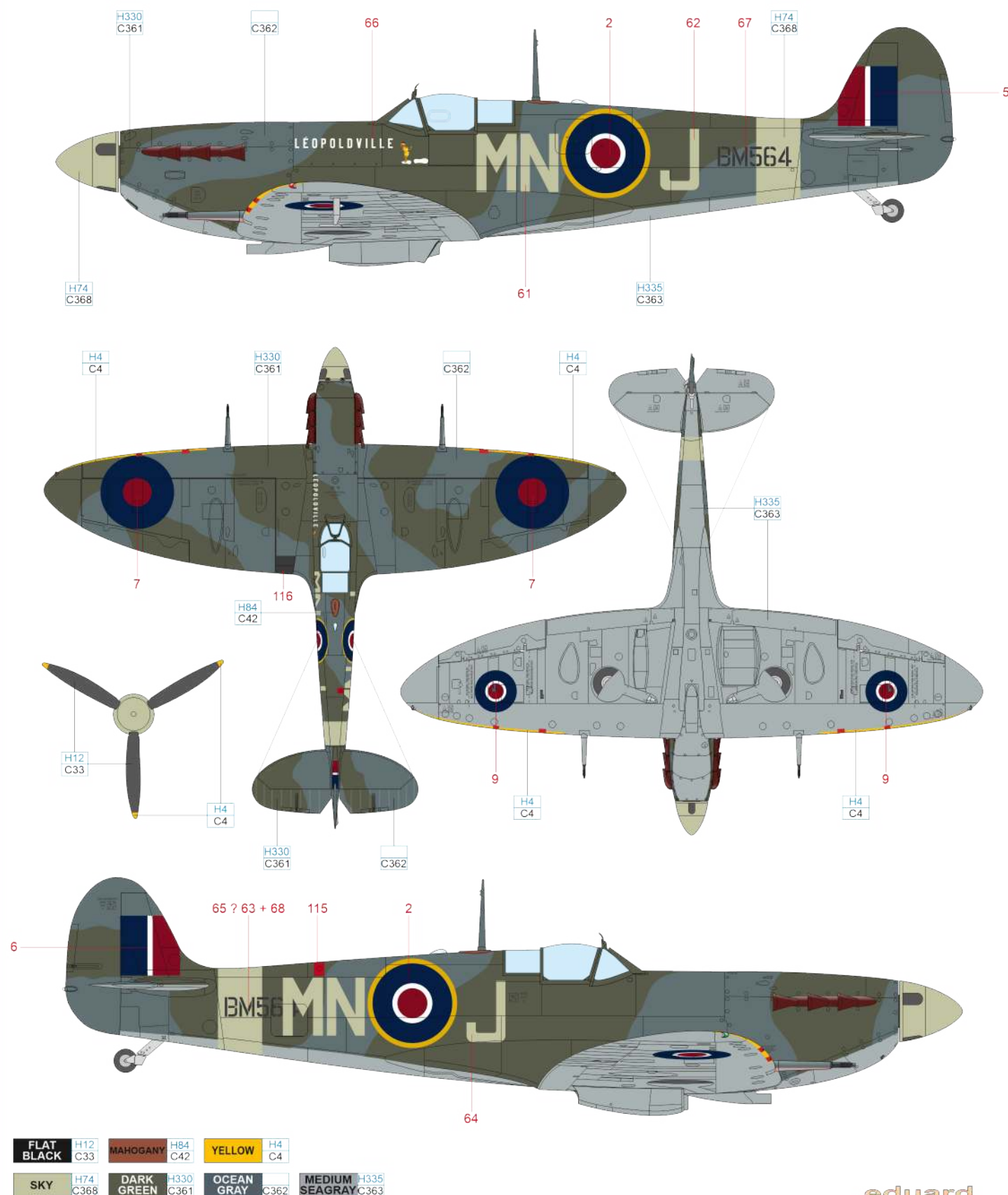
E BM324, F/Lt Bernard Dup  rier (baron Léon Sternberg de Armella), No. 340 (Free French) Squadron, RAF Westhampnett, Velk   Británie,   ervenec 1942

Bernard Dup  rier, vlastním jménem Léon Sternberg de Armella, vstoupil 15. ledna 1941 v New Yorku do Svobodného francouzského letectva pod d  v  c  m p  jmen  m své matky. Po službě u No. 242 a No. 615 Squadron RAF nastoupil v   ijnu 1941 jako velitel letky B (Versailles) k No. 340 (Free French) Squadron (GC II/4   le-de-France). Od 1. května 1942 velel cel   jednotce. Od prosince 1942 sloužil na štábu FAFL, od 30. srpna 1943 byl velitelem No. 341 (Free French) Squadron (GC III/2 Alsace) a od z  r   1943 velel Biggin Hill Wingu. Dne 25.   ervna 1944 byl jako parašutista vysazen v Bretani, kde působil jako velitel 3. velitelství FFI. Při osvobodzov  n   m  sta Saint-Brieuc 6. srpna 1944 byl těžce raněn. Do služby se vrátil v dubnu 1945. Po válce pracoval mimo jiné jako ředitel Air France, v roce 1958 vstoupil do politiky a v roce 1962 se stal poslancem parlamentu. B  l   pruhy na p  rd  i a VOP, na němž Dup  rier dosáhl dvou sest  fel  , souvisejí se zrušenou invazní operací Rutter, plánovanou na 7.   ervence 1942. Často jsou myln   p  r  azov  ny operací Jubilee, kter   se No. 340 (Free French) Squadron také u  astnila.

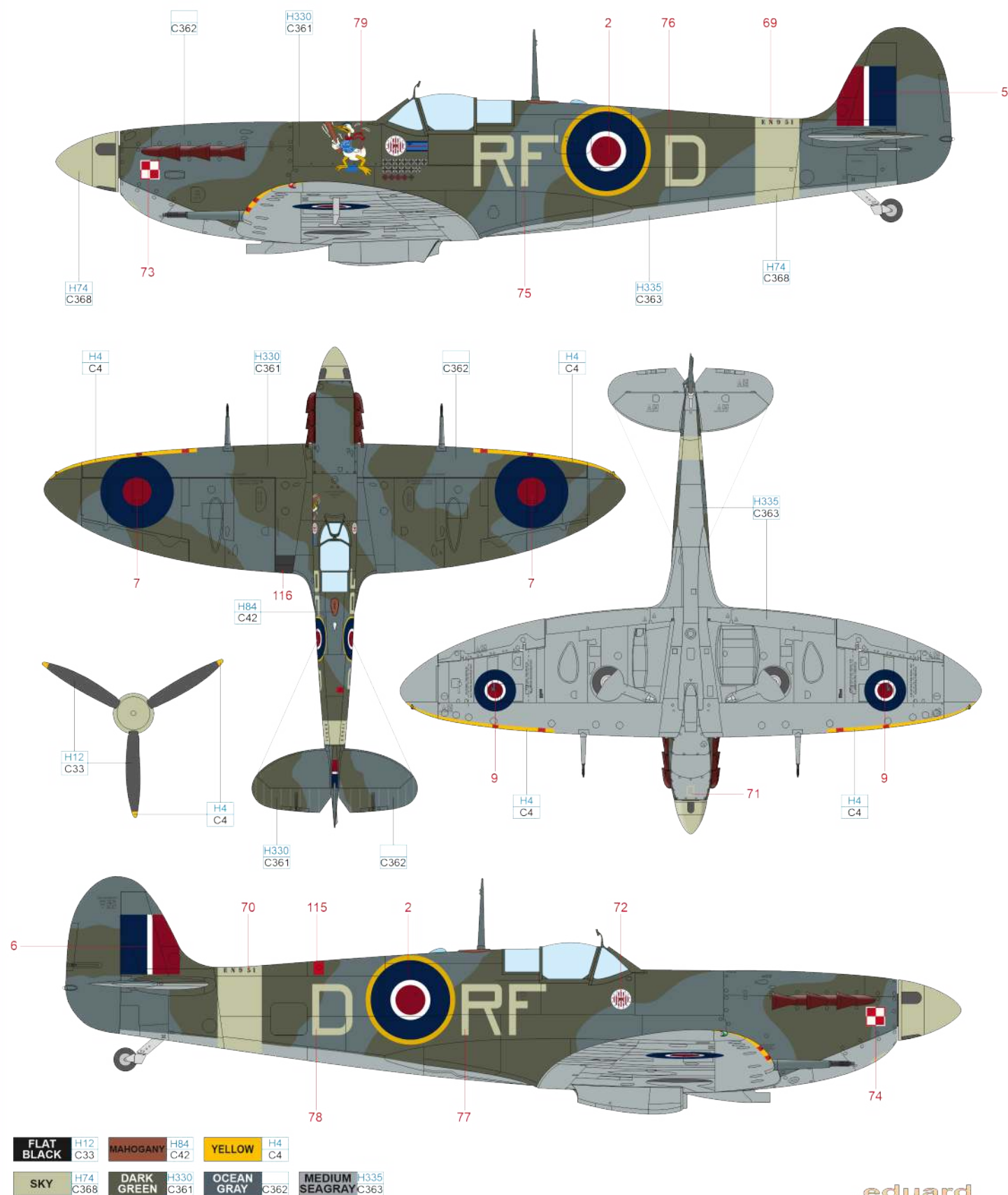
F BM564, P/O André M. A. F. Plisnier, No. 350 (Belgium) Squadron, RAF Redhill, Velká Británie, léto-podzim 1942

Spitfire Mk.Vb BM564 sloužil u No. 350 (Belgian) Squadron od 30. dubna 1942 do 27. prosince 1942. V tomto období byly na všech šestnácti Spitfirech jednotky aplikovány darovací nápisy. Podle jejich seznamu náleželo jméno Léopoldville právě BM564. V té době pilotoval tento letoun téměř výhradně P/O André Marie Alfred Frederick Plisnier, známé belgické stíhací eso. Plisnier dosáhl v jeho kokpitu čtyř sestřelů, z toho dvou během vylovení u Dieppe 19. srpna 1942 (operace Jubilee) a dvou později v listopadu. Celkem během války dosáhl šesti sestřelů. Dedikační nápis Léopoldville je ale také v pozdějším seznamu belgických Spitfirů s darovacími nápisy přiřazen ke stroji AA720. Ten u jednotky sloužil krátce od 6. června 1944 do 10. června 1944, kdy v něm zahynul jeho pilot F/Lt Alec Alexandre. Tento letoun by v tomto období nesl s jistotou invazní pruhy a měl by pravděpodobně čelní štítek s integrovaným pancéřovým sklem. Patrně by ale nenesl kresbu pod kabinou.

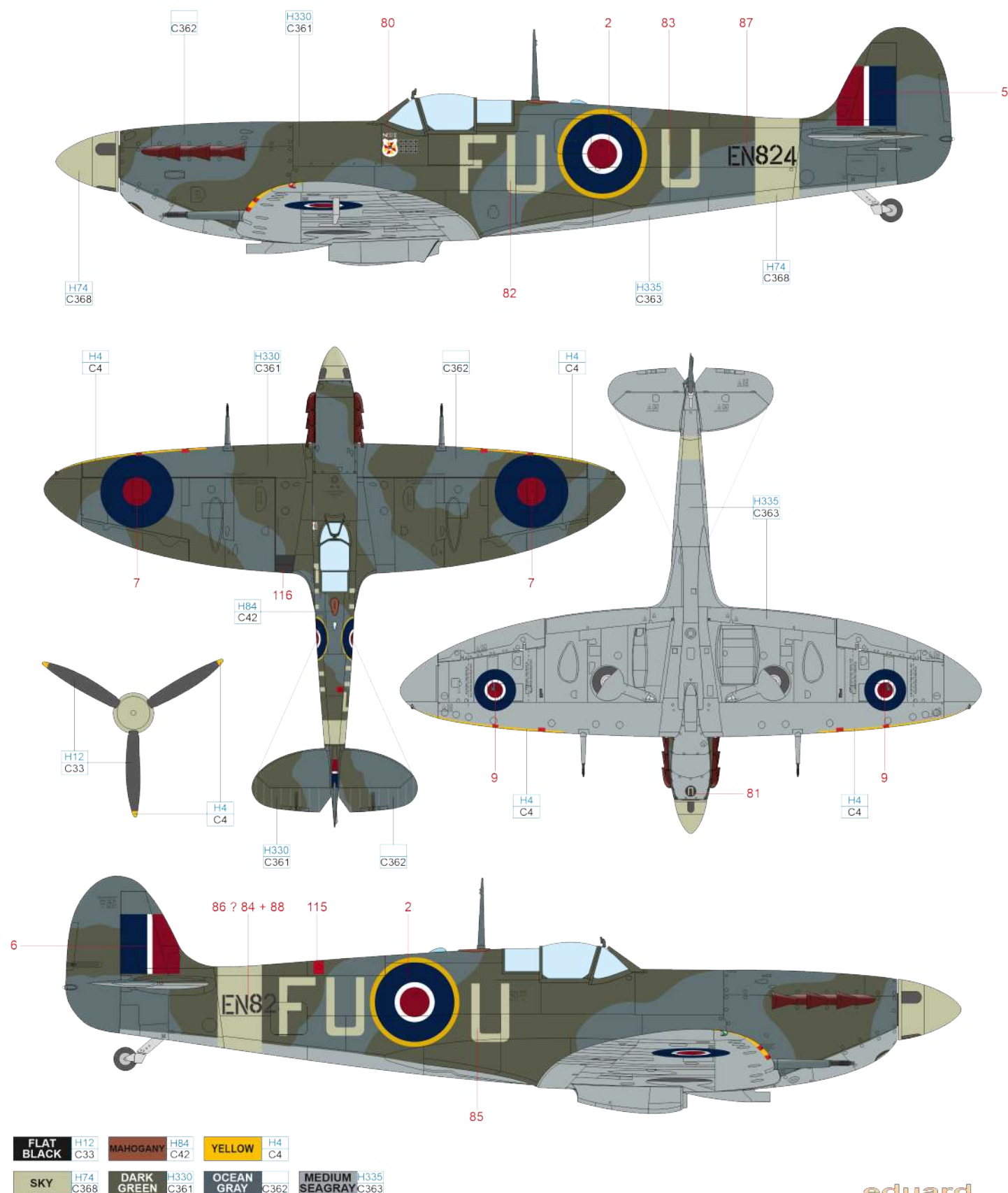
G EN951, S/Ldr Jan Zumbach, No. 303 (Polish) Squadron, RAF Kirton in Lindsey, Velká Británie, září 1942

Slavný polský stíhač Jan Zumbach byl vnukem švýcarského emigranta a sám měl také švýcarské občanství. Od roku 1938 sloužil u 111. stíhací perutě polského letectva a po porážce Polska bojoval v řadách francouzské GCD I/55. Dne 2. srpna 1940 byl zařazen k No. 303 (Polish) Squadron, u níž během Bitvy o Británii dosáhl osmi sestřelů. Dne 17. května 1942 byl jmenován velitelem celé jednotky. Od konce září do prosince 1942 létal se Spitfirem EN951, dříve osobním strojem Dona Blakesleeho u 336th FS 4th FG USAAF. Stroj nesl Zumbachův osobní emblém, kresbu kačera Donalda, známou v několika variantách z řady Zumbachových Spitfirů. Jan Zumbach dosáhl během války, na jejímž samém konci byl sestřelen a krátce zajat, třinácti potvrzených a pěti pravděpodobných sestřelů. Jeho poválečné osudy jsou neméně pestré jako válečné, podílel se na mezinárodním obchodu se zbraněmi, mnohdy ilegálním, a bojoval jako žoldák v Africe ve službách povstaleckých sil v Katanzě a později v Biafrě. Zemřel za nevyjasněných okolností 3. ledna 1986 v Paříži.

H EN824, F/Lt John Yarra, No. 453 Squadron RAAF, RAF Ipswich, Velká Británie, prosinec 1942

„Slim“, jak byl Yarra přezdíván, byl jedním z nejúspěšnějších pilotů bránících v horkém létě 1942 ostrov Malta. Během tuhých bojů o tuto „nepotopitelnou letadlovou loď“ dosáhl 12 sestřelů. V září 1942 byl povýšen do hodnosti Flight Lieutenant a převelen k australské No. 453 Squadron, působící v rámci Hornchurchského wingu, který podnikal ofenzivní výpady nad Francií. Osudným se pro F/Lt Yarra stal 10. prosinec 1942, kdy byl v kokpitu EN824 při útoku na loď u holandského pobřeží zasažen protiletadlovou palbou a zřítíl se do moře. Pilot se pokusil z poškozeného stroje vyskočit, ale střetl se s ocasními plochami, které poškodily padák. Ten se následně plně neotevřel a pilotovo tělo dopadlo z výšky 300 metrů na hladinu moře. Jeho bratr Robert Ernest, rovněž stíhací pilot, byl také sestřelen protiletadlovou palbou a zabit 14. dubna 1944 během útoku na odpalovací rampy střel V-1 u Ligescourtu (operace Ramrod 735).

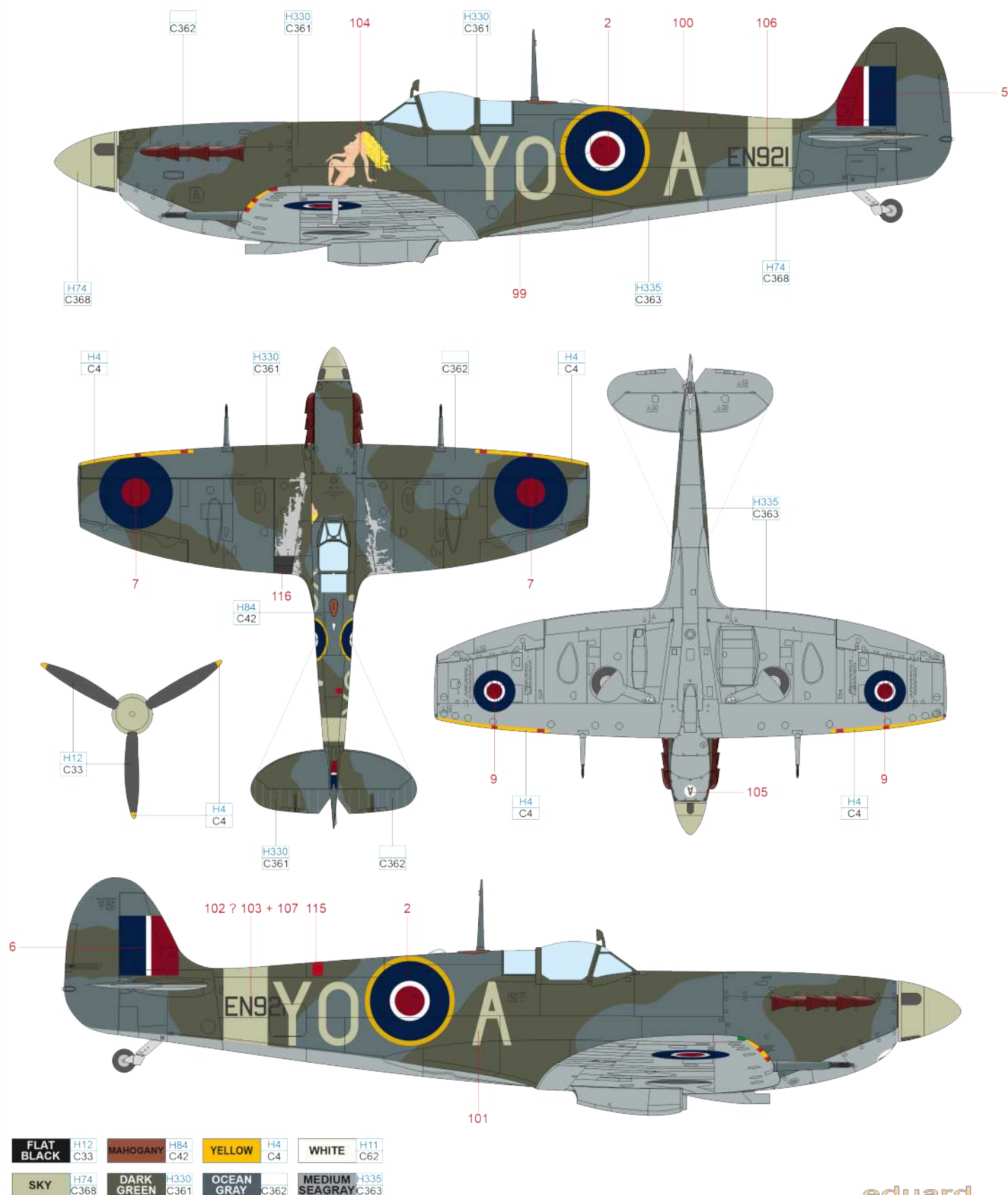
1

Americký občan a absolvent Harvardské univerzity Franz Ferdinand hrabě von Colloredo-Mansfeld se narodil v Římě jako syn rakouského diplomata, hraběte Ferdinanda Colloredo-Mansfelda (1878-1967) a jeho americké manželky Eleonory, rozené Iselin. Rodina se po roce 1918 usadila v USA. Franz Ferdinand vstoupil ještě před zapojením USA do války do řad RAF a dosáhl hodnosti Squadron Leader, když 15. srpna 1943 převzal velení No. 132 Squadron. Na Spitfiru Mk.Vb W3518 se 9. září 1943 účastnil klamné invazní operace Starkey, jejímž účelem bylo vyvolání obav z invaze u německého velení a vytákní německých vojsk z Itálie a východní fronty na západ. Pro tuto příležitost byly konce křídel opatřeny černo-bílými identifikačními pruhy, předchůdci pozdějších známých invazních pruhů, použitých během operace Overlord. S/Ldr Franz F. Colloredo-Masfeld zahynul 14. ledna 1944 ve Spitfiru Mk.IX nedaleko Berck-sur-Mer.

J EN921, F/O Jackson E. Sheppard, No. 401 Squadron RCAF, RAF Biggin Hill, Velká Británie, říjen 1943

„Jack“ Sheppard, původně přístavní dělník, vstoupil v roce 1939 do RCAF a sloužil do srpna 1940 u No. 120 Squadron. V srpnu 1941 prošel pilotním výcvikem u No. 53 OTU a v listopadu 1941 byl přidělen k No. 43 Squadron. V prosinci se přihlásil k doprovodu konvoje a 10. února 1942 spadl s Hurricane Z4569 do moře poté, co byl katapultován z paluby transportní lodi (tzv. CAM ship). V červenci 1943 se stal velitelem A Flightu No. 401 Squadron. V dubnu 1944 převzal velení No. 412 Squadron a vedl ji až do 2. srpna, kdy byl sestřelen německými stíhači v Normandii. Podařilo se mu uniknout zajetí a vrátit se k jednotce. Dne 22. srpna obdržel DFC a v říjnu se vrátil do Kanady. V únoru 1946 nakonec vojenskou službu opustil. Se Spitfirem sériového čísla EN921 létal Jackson Sheppard pravidelně od července do října 1943. Ačkoliv v jeho kokpitu nedosáhl žádného ze svých pěti sestřelů, účastnil se s ním mnoha ofenzivních sweepů, včetně klamné operace Starkey 9. září 1943.

K EP829, S/Ldr John J. Lynch, No. 249 Squadron, Krendi, Malta, květen 1943

John Joseph Lynch se narodil 3. února 1918 v Alhambře v Kalifornii. V roce 1941 vstoupil do RAF a jeho první jednotkou byla No. 232 Squadron. Následující měsíc se připojil k No. 121 Eagle Squadron. Následovala služba u No. 71 Eagle Squadron, u které se 17. dubna 1942 podílel na zničení Ju 88. V listopadu 1942 byl převelen na Maltu a přidělen k No. 249 Squadron, se kterou se aktivně účastnil bojů v této oblasti. Na začátku roku 1943 byl povýšen na velitele squadrony a zaznamenal řadu úspěchů v bojích proti transportním letounům Osy, zásobujícím Tunisko. Sestřelem Ju 52 dosáhl 28. dubna tisícího vítězství obránců ostrova Malta. V červenci 1943 byl převelen k USAAF, ale bojů se již neúčastnil. V roce 1956 byl jmenován operačním důstojníkem 49th FBW na Okinawě, krátce nato, 9. března, zahynul při nehodě s F-84G. Spitfire EP829 se kterým Lynch létal od února do května u No. 249 Squadron byl součástí operace Train, která představovala poslední dodávku Spitfireů obráncům Malty, zajištěnou letadlovou lodí. EP829 měl zpočátku zkrácené rozpětí křídel, později létal opět s plným rozpětím. Na trupu nádrže bylo nakresleno označení velitele squadrony a sedm sestřelů dosažených k 28. dubnu 1943. Pod čelním štítkem byl bílý nápis Malta's 1000 coby památka na dosažení jubilejního sestřelu nad Maltou. Během své válečné služby si Lynch připsal celkem 17 sestřelů (10 samostatně a sedm ve spolupráci), k tomu jeden pravděpodobný sestřel a dva poškozené nepřátelské letouny.

